

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibvs Moribvsqve Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Lapsus Typographicos sic emendes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](#)

INDEX RERUM.

- secus supernaturalis in humanitate Christi, creus ut formaliter unitur Verbo duno. 231
 Modis distinguuntur à rebus quae modificant realiter & complete. 231
 Divina voluntas per se non sufficit ad realem scilicet physicam auctoritatem. 232 & 239
 Unio formarum cum subiecto est modus earum non sola ratione, sed ex parte rei distinctus ab illis. 233
 Quod non est ex parte rei distinctum non potest realiter modificare. 234
 Differentia non modificant genia. Alter nec personaliter diuinam essentiam. ibidem.
 Esse per se in anima separata, non est modus positivus multorum sententia. 235
 Datur distinctio media inter realem, perfectam, & rationis. ibidem.
 Non potest fieri realis transitus de contradictione in contradictione sine reali mutatione. 236
 Vtque est modus rei intrinsecus. 237
 Potest res subiecta varia tempore sine villa sua mutatione, non tamen varia loca seu via vbi. 237
 An ut modus resultet, quando fit per naturalem resultantiam, sive opus novo influxu Dei. 238
 Dependencia effectus à prima causa efficiuntur, est
- modus quidam in effectu. 240
 Eleuatio naturae humanae non potest fieri absque aliquo intrinsecu. 241
 Sola moralis unio potest fieri per nudam Des voluntatem. 243
 Unio hypostatica est quid imperfectum in ratione entis, non in ratione unionis. 245
 Inter naturam humanam & diuinum Verbum est insinuata distinctione. 242
 Unio non unitur Verbo ut id quod, sed ut id quo. 244
 Modus unionis hypostatica in corpore Christi materialiter est corporalis, formaliter spiritualis. 247
 Nec unio sufficit ut natura humana dicatur assunta, terminata, suscepita a Verbo. 248
 Subsistentia creatura non subsistat natura, sed terminata reddit incommunicabile. 249
 Unio natura diuina & humana secundum hypostasin, in distributionem creatam humanitatis cum Verbo. 249
 Voluntas. 249
 Voluntas antecedens, & consequens, que dicatur. 185
 Voluntas diuina per se & essentialiter est immutabilis & conformis legi aeterna. 354
 Voluntas diuina per se non sufficit ad realem duorum unionem. 239

Lapsus Typographicos sic ostendentes.

Pag. 19. lin. 5. præstat legi præstet	Pag. 215 lin. 8. eos	cas
31 10. illud illum	360 1. à fine undam et	Testamentum
ibid. 16 à fine quæ qua	370 4. à fine nocturna	nocturna
37 2 & 3. quæ quæ	387 11. vel A. syriicum	vt Alijorum
38 penult. Confess. 6. dele 6.	389 14. à fine inferni	inferre
86 penult. arcessunt lego arcessunt	414 3. à fine studia	studio
109 1. arcessunt arcessunt.	416 19. auxiliis	auxilia
115 2. aut nos	458 5. à fine palibet	cuilibet
134 9. à fine nequeant nequeant	461 18. à fine affluentia	affluentia
144 6. causa causa	473 12. futura	futuri
146 7. vlt. Hæc dicet Hoedicat	560 6. à fine expellitum	expellam
148 5. durunt durant	584 23. illa differentia	villa differentia
166 1. confirmatas conformatas	515 8. satisfacione	satisficatione
175 vlt. & causa à causa	9. canstar	canstar
241 vlt. in marg. intrinsecum extrinsecum	530 10. diff. c.	diff. c.
247 13. à fine videre videtur	563 4. inefficacem	efficacem
293 3. inexhibit. inexhibit.	569 23. Hoc	Hoc
398 10. à fine alium modum aliud modus.	579 9. minuatur	minuatur
308 22. ita ita	590 14. Has	Has

FINIS.

Collegij Societatis 1855. Paderborn 1836.